

Sygn. akt I C 141/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2022 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Łucja Oleksy-Miszczyk
Protokolant:	Wioleta Motyczka

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2022 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko R. C., E. C.

o zapłatę

- 1) utrzymuje w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Okręgowy w Gliwicach w dniu 27 listopada 2020 roku w sprawie I Nc 157/20;
- 2) zasądza od pozwanych R. C. i E. C. solidarnie na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. kwotę 17.827,20 (siedemnaście tysięcy osiemset dwadzieścia siedem 20/200) złotych tytułem kosztów procesu;
- 3) przyznaje radcy prawnemu M. S. wynagrodzenie za pełnienie funkcji kuratora dla nieznanych z miejsca pobytu pozwanych w wysokości 10.627,20 (dziesięć tysięcy sześćset dwadzieścia siedem 20/100) złotych – w tym należny podatek VAT.

SSO Łucja Oleksy-Miszczyk

Sygnatura akt I C 141/22

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w B. wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych E. C. i R. C. kwoty 233.902 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty z ograniczeniem ich odpowiedzialności, jako dłużników rzeczowych, do nieruchomości, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW (...), oraz do kwoty ustanowionej na tej nieruchomości: hipoteki umownej zwykłej w kwocie 250.000 zabezpieczającej spłatę wierzytelności wynikających z tytułu umowy kredytu hipotecznego (...) nr (...) z dnia 9 lipca 2009 roku zawartej pomiędzy (...) z siedzibą w W. a R. i E. C. (pозew k.3 i nast., pismo powoda z 9 września 2020 roku k.58-59).

W dniu 27 listopada 2020 roku Sąd Okręgowy w Gliwicach wydał w sprawie I Nc 157/20 nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym uwzględniający powództwo w całości oraz zasądający na rzecz powoda na podstawie art. 98 kpc koszty procesu, obejmujące koszty uiszczonej opłaty od pozwu (2.924 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego (3.617 zł) (k.61).

Pozwani reprezentowani w sprawie przez kuratora dla nieznanych z miejsca pobytu wnieśli o oddalenie powództwa, kwestionując roszczenie objęte żądaniem pozwu co do wysokości jak i zasady, a także zarzucając stronie powodowej, że nie wykazała legitymacji procesowej w niniejszym postępowaniu, gdyż powód nie wykazał upoważnień dla osób zawierających w imieniu Banku (...) i powoda(...) (...) umowy przelewu wierzytelności z 14 grudnia 2017 roku z aneksem do umowy z dnia 12 stycznia 2018 roku. W dalszej kolejności strona powodowa wywodziła, że powód nie wykazał, aby wypowiedzenia umowy kredytu zostały pozwany doręczone; nadto by osoba składająca w imieniu Banku oświadczenie o wypowiedzeniu umowy miała stosowne upoważnienie do składania tego rodzaju oświadczeń (odpowiedź na pozew k.114 i nast.; zarzuty do nakazu zapłaty k.123 i nast.).

W odpowiedzi na zarzuty strony pozwanej (k.132 i nast.) powód wniósł o utrzymanie w całości nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym w dniu 27 listopada 2020 roku przez tut. Sąd (I Nc 157/20). powód odnosząc się do zarzutów kuratora pozwanych wskazał, że: dochodzi kwoty 233.902 zł z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanych jako dłużników do nieruchomości na której ustanowiona została hipoteka zwykła w kwocie 250.000 zł; wykazał przejście wierzytelności wynikającej z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 9 lipca 2009 roku przedkładając umowę cesji oraz aneks poświadczony przez notariusza; z kolei w zakresie zarzutu podniesionego przez kuratora pozwanych zarzutu braku wymagalności roszczenia powód wskazuje, że pozwani podjęli przesyłki kierowane z banku zarówno w okresie poprzedzającym wypowiedzenie kredytu jak i w okresie bezpośrednio następującym. Brak reakcji pozwanych, zdaniem powoda, dowodzi akceptacji przez nich zadłużenia.

Sąd ustalił:

W dniu 9 lipca 2009 roku pomiędzy pozwanymi E. C. i R. C. a (...) z siedzibą w W. (wierzyciel pierwotny) została zawarta umowa kredytu hipotecznego (...) z oprocentowaniem zmiennym nr (...) na podstawie której bank oddał od dyspozycji kredytobiorcom kwotę 250.000 zł celem spłaty kredytu mieszkaniowego i spłaty zobowiązań finansowych (§ 2 umowy,k.7). Strony umowy postanowiły, że tytułem zabezpieczenia spłaty udzielonego przez Bank kredytu wraz z odsetkami i innymi należnościami wynikającymi z Umowy kredytu będzie hipoteka zwykła w kwocie 250.000 zł obciążająca nieruchomość o numerze księgi wieczystej (...) będącej własnością pozwanych (§ 4 umowy).

Kredytobiorcy nie wywiązali się z przyjętego na siebie zobowiązania i nie uregulowali na rzecz Banku płatności opisanych w Umowie. W związku z naruszeniem przez kredytobiorców postanowień łączącego go z wierzycielem pierwotnym stosunku zobowiązaniowego Bank wykorzystał przysługujące mu uprawnienie i wypowiedział umowę kredytu w dniu 9 września 2014 roku (k.32 i 33). W efekcie umowa uległa rozwiązaniu, a kwota niespłaconego kredytu stała się wymagalna.

Wobec braku spłaty zadłużenia w dniu 29 stycznia 2015 roku Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) (k.34).

W dniu 11 marca 2015 roku Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach, I Wydział Cywilny, w sprawie o sygn. akt I Co 373/15, wydał postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) (k.35).

Na podstawie uzyskanego wcześniej tytułu wykonawczego prowadzone było postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sadowego przy Sądzie Rejonowym Tarnowskich Górach Macieja Michno (sygn. akt Km 3215/15, k.36).

W dniu 14 grudnia 2017 roku (...) S.A. (pierwotny wierzyciel) zawarł z powodem Umowę Przelewu Wierzytelności cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z Umowy zawartej przez dłużników (pозwanych) z wierzycielem pierwotnym- (...) (poświadczony notarialnie wyciąg z Umowy Przelewu Wierzytelności k.37-38).

Korzystając z przysługujących uprawnień powód wystąpił z wnioskiem o zmianę dotychczasowego wierzyciela hipotecznego w księdze wieczystej nr (...). Zgodnie z treścią aktualnego odpisu z księgi wyżej wymienionej nieruchomości wierzycielem z tytułu wierzytelności zabezpieczonej hipoteką umowną zwykłą w kwocie 250.000 zł oraz hipoteką umowną kaucyjną do kwoty 125.000 zł wobec pozwanych jest powód – (...) z siedzibą w B..

W księgach rachunkowych powoda ujawniono wynikające z opisanej wyżej umowy zobowiązanie pozwanych na łączną kwotę 347.562,52 zł, w tym 233.902,- zł z tytułu kapitału, 70.745,55 z tytułu odsetek karnych, 125,64 zł z tytułu kosztów i 42.789,33 z tytułu odsetek ustawowych (wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 6).

Ustaleń w zakresie stanu faktycznego przyjętego za podstawę do przeprowadzenia rozważań sąd dokonał w oparciu o wszechstronną analizę całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego - w zakresie odpowiadającym inicjatywie dowodowej stron, uznając przedstawione przez stronę powodową dokumenty za wiarygodne. Na zasadzie art. 235² kpc Sąd pominął dowód z opinii biegłego oraz wnioski o zażądanie od wierzyciela pierwotnego historii spłaty kredytu albowiem strona powodowa przedstawiła dowody na okoliczność wysokości zadłużenia pozwanych w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych, który jest co prawda dokumentem prywatnym, okoliczność ta jednak nie pozbawia go mocy dowodowej. W ocenie Sądu dla skutecznego podważenia wartości dowodowej wyciągu z ksiąg rachunkowych, strona kwestionująca tę wartość dowodową powinna przedstawić bądź własne dowody, wskazujące na nieprawidłowość zapisów w księgach rachunkowych, bądź przynajmniej przedstawić argumentację uprawdopodobniającą istnienie takich nieprawidłowości, co dałoby podstawy do uwzględnienia wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. Takich dowodów, ani przekonującej argumentacji pozwani w niniejszym postępowaniu nie przedłożyli, a co za tym idzie Sąd uznał, iż wnioski o zobowiązanie wierzyciela pierwotnego do przedstawienia historii wpłat i dopuszczenie dowodu z opinii biegłego zmierzają jedynie do przedłużenia postępowania.

Sąd zważył:

Powództwo podlegało całkowitemu uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 Prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty. Niedotrzymanie warunków umowy zgodnie z jej § 9 umożliwiło bankowi wypowiedzenie umowy - po wcześniejszym wezwaniu do zapłaty, co zostało przez stronę powodową dopełnione.

W ocenie Sądu strona powodowa wykazała istnienie oraz zasadność dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia zarówno co do zasady jak i co do wysokości. Z kolei pozwani nie przedstawili dowodów przemawiających za oddaleniem powództwa w jakimkolwiek zakresie. Argumenty przytoczone w zarzutach do nakazu i pismach procesowych nie zostały niczym poparte i jako nieudowodnione, nie mogły zostać uwzględnione.

Dla skutecznego podniesienia zarzutu braku umocowania osoby podpisującej umowę w imieniu banku, w sytuacji kiedy powód tego umocowania nie kwestionuje, strona pozwana musi sprostować obowiązkowi z art. 6 k.c. Również wobec wykazania przez powoda wysokości roszczenia dokumentami bankowymi, pozwani zgodnie z regułami przewidzianymi w art. 3 i 6 k.c. kwestionując przedstawiony przez powoda materiał dowodowy obowiązani są zgłosić skonkretyzowane zarzuty dotyczące dokonanego przez powoda wyliczenia oraz zgłosić wnioski dowodowe na poparcie tych zarzutów. Jako, że pozwani nie dowiedli swoich twierdzeń nie mogły one zaważyć na wyniku procesu.

Pozwani nie kwestionowali zachodzenia przesłanek wystawienia przez poprzednika prawnego powodowego funduszu bankowego tytułu egzekucyjnego oraz zasadności nadania temu tytułowi klauzuli wykonalności. Z kolei strona powodowa w ocenie Sądu wykazała w sposób skuteczny nabycie wiarygodności objętej pozwem. Ze znajdujących się w aktach sprawy dokumentów wynika, iż powód w sposób skuteczny nabył wiarygodność wobec pozwanych E. C. i R. C.. Zatem powodowy fundusz jako nowy wierzyciel pozwanych był czynnie legitymowany do wystąpienia z powództwem o zapłatę.

Pozwani byli zarówno dłużnikami osobistymi jak i dłużnikami rzeczowymi. Z treści pozwu wynika jednoznacznie, że powód roszczenie swoje wywodzi z odpowiedzialności rzeczowej pozwanych, odwołując się do zabezpieczającej

wierzytelność hipoteki. W myśl art. 65 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece w celu zabezpieczenia oznaczonej wierzytelności wynikającej z określonego stosunku prawnego można nieruchomości obciążyć prawem, na mocy którego wierzyciel może dochodzić zaspokojenia z nieruchomości bez względu na to, czyją stała się własnością, i z pierwszeństwem przed wierzycielami osobistymi właściciela nieruchomości (hipoteka). Poza sporem jest, że w księdze wieczystej obciążonej nieruchomości znajduje się wpis hipoteki zabezpieczającej sporną wierzytelność do kwoty 250.000 zł, przy czym jako wierzyciel uprawniony z hipoteki w księdze wieczystej ujawniony jest powód.

Zgłoszone w pozwie żądanej kwoty 233.902,- zł obejmuje zadłużenie stanowiące tzw. niespłacony kapitał kredytu, a więc zobowiązanie główne wynikające z umowy.

Zgodnie z art. 77 u.k.w.h. Przedawnienie wierzytelności zabezpieczonej hipoteką nie narusza uprawnienia wierzyciela hipotecznego do uzyskania zaspokojenia z nieruchomości obciążonej.

W tych warunkach należało na zasadzie art. 493 § 4 kpc utrzymać wydany w sprawie nakaz zapłaty w całości.

O dalszych – zasądzonych niezależnie od kosztów procesu w nakazie zapłaty - kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 99 kpc w zw. z art. 98 kpc wobec ostatecznego wyniku sprawy tj. przegranej pozwanych zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na zasądzone w wyroku koszty procesu składa się zaliczkowane przez powoda wynagrodzenie kuratora w kwocie 10.627,20 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7.200 złotych przyznane na zasadzie § 2 pkt 7 oraz § 3 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku.

O wynagrodzeniu kuratora orzeczono w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej ($10.800 \text{ zł} \times 2 = 21.600 \text{ zł}$, $21.600 \text{ zł} \times 40\% = 8.640 \text{ zł}$, 9.640 zł powiększone o podatek VAT w wysokości $1.987,20 \text{ zł} = 10.627,20 \text{ zł}$).

SSO Łucja Oleksy-Miszczyk